

متن پرسش

سلام: خواهش می‌کنم خواهران مذهبی و غیر مذهبی محترم با احترام این متن را بخوانند و ببینند آیا اگر به خود صادقانه نگاهی بیندازند آیا چنین نیست؟ بنده پسری جوان هستم و خودمو گذاشتم به جای دختران نوجوان و جوان تا ببینم واقعا به عنوان یک بشری که در این زمانه رشد کرده چگونه می‌بودم: حتما بسیار معترض بودم و یقه بزرگان دین را می‌گرفتم و می‌گفتم حجابی که در بسیاری از مذهب‌ها می‌بینم حجاب نیست! زیرا پوچی پشت آن می‌بینم و آن را نوعی اجبار یا پذیرشی روانی یا تحت حرف‌های وحشیانه پدر مادرها می‌بینم و می‌گفتم برای من استدلال فلسفی و فقهی و احساسی نیاور و شاید می‌رفتم جلوی امثال مراجع تقلید با تندی و کم حجابی می‌ایستادم و جدی می‌گفتم تو به من زندگی یا جهانی بده اگر داری! چون اول به حیاتی زنده اکنونی نیاز دارم که آزادی و انتخاب در آن معنا داشته باشد، اگر یافتم و آن حیات جاودان بود و خود را در آن یافتم آن وقت با گفتگوی با آن جهان، انتخاب می‌کنم حجاب یا هرچه خواست. زیرا اولاً: تشنه زندگی و معنایی هستم که دروغ و مُرده و چون جهان‌های بسیاری از مستدللین مدعی نباشد که عقلی و احساسی و دستوری و لحظه‌ای است! و باور بفرمایید قطعاً با هر گشت ارشاد یا مردم مذهبی که مثل حیوان یا کودکی، دست آموز می‌خواستند به من بدون درک و از بیرون امر و نهی کنند برخورد جدی می‌کردم و حتماً آنها را خورد می‌کردم! اتفاقاً وقتی آن دختر نوجوان را دیدم جلوی چند سپاهی با جدیت ایستاده و فریاد می‌زد لذت بردم! (نه بخاطر سوء استفاده دشمن، نه بخاطر دروغ دشمن، نه بخاطر تلفیق حق و باطل)! بلکه بخاطر اینکه آمده تا بگوید من تشنه ام. مدت‌ها بود دوست داشتم از دست مذهب‌ها نا آگاه تندر و قلدر متکبر راحت شوم تا شرایطی پیش آید که بفهمند این دختر، دختر توست و حجاب خانواده تو هم در این بی‌معنایی تفاوت چندانی با بی‌حجابی ندارد فقط تو قلدری و خود برتر بینی! عذر می‌خواهم واقعاً در این موارد جدی هستم و بلطف خدا شرایطی پیش آمد که تازه انقلاب اسلامی بعد از سکوت بسیار و صبر و آرام آرام قدم برداشتن و حفظ کلیت انسانیت و اسلام به گفت آید و این برآورده شدن یکی از آرزوهایم بود که به لطف خدا حضور توحیدی اسلامی و انسانی پیش آمده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آنچه می‌فرمایید اعتراض است و اتفاقاً بعد از اغتشاش‌ها که حضور در میدان دشمن بود، تازه باید شروع شود. ما باید با اعتراض، همدردی کنیم ولی نباید از زمان و مکان خود گم بشویم.

در دل همین اغتشاشات باید به فکر اصلاح بود. مقاومت مدنی آرام حتی در فضای مجازی امر مبارکی است و از این طریق می‌توان جریان برانداز را مأیوس کرد و پس زد و به جوانان خود نیز تذکر داد توقعات غیر قابل تحقق‌شان است که آن‌ها را گرفتار رسانه‌هایی مثل اینترنشنال می‌کند زیرا گمان می‌کنند باید به آن توقعات برسند و چون نرسیده‌اند، در آن سطح از خشم که با دشمنان ایران مدیریت می‌شود، فرو می‌افتند در فرهنگ خشمی که اروپا در دو جنگ جهانی اول و دوم گرفتار آن شد و بیش از ۶۰ میلیون مردم آن قاره خودشان همدیگر را به قتل رساندند.

از آن طرف باید به ترک‌های ریزی که در جامعه پنهان است فکر کرد و نسبت به صلح بین مردم که در ذات انقلاب اسلامی و روح حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله‌تعالی» نهفته است، بسیار تلاش نمود. موفق باشید